Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 200 (1700) ♦ Четвер, 23 жовтня 1997 року ♦ Ціна договірна

АВРАЛ: Президент знайшов тих, хто "воює зі своїм народом"

Виступаючи на третьому з'їзді Федерації профспілок, Президент поділився із захисниками трудящих своїм наміром викласти позицію стосовно закону про вибори у зверненні до самих трудящих, себто народу України. На глибоке переконання Леоніда Даниловича, електорат має «знати своїх героїв», і Президент йому в цьому допоможе.

(Закінчення на 2-й стор.).

На підпис — до трапу?!

Перед відльотом до Кишинева на зустріч глав держав—учасниць СНД Президент України Леонід Кучма підпише закон про вибори. Про це учора на брифінгу в адміністрації Президента за участю постійного представника глави держави у Верховній Раді Романа Безсмертного заявив прес-секретар — керівник прес-служби глави держави Дмитро Марков. За його словами, орієнтовно о 18-й годині Леонід Кучма оприлюднить звернення до українського народу, про що Президент обмовився напередодні під час виступу на з'їзді ФПУ. За словами Романа Безсмертного, перипетії довкола закону про вибори цим не закінчаться. Він не виключає можливості, що група народних депутатів, зокрема, Владислав Носов, з цього приводу звернеться до Конституційного суду.

Парламентська хроніка

Подолано два вето, але вето не закінчаться ніколи

Ранкове і денне засідання 22 жовтня

Перші кілька годин сесії було цілком присвячено подоланню вето Президента України на ряд законів. Зокрема, під час розгляду проекту закону про внесення змін і доповнень до Закону «Про Службу безпеки України» доповідач від Комітету з питань оборони та державної безпеки Сергій Кузьменко зазначив, що Верховна Рада вже вчетверте повертається до цього питання, але так і не вдається дійти згоди.

(Закінчення на 2-й стор.).

Увага, «гаряча» лінія!

Сьогодні гостем нашої редакції і вашим співрозмовником, шановні читачі, буде Голова Верховної Ради України Олександр Олександрович Мороз.

«Гарячий» телефон 225-40-25

цього дня до ваших послуг з 19.00 до 20.30. Телефонуйте і ви матимете змогу почути відповіді на запитання, що вас хвилюють, безпосередньо від глави парламенту.

Усі запитання і відповіді буде опубліковано в газеті.

Врожай-97

Олійні опади передбачаються. Але незначні

Нинішнього сезону головна олійна культура вітчизняного товаровиробника аж ніяк не балує. На календарі вже третя декада жовтня, а з 72% посівних площ аграрники спромоглися зібрати лише 1,7 мільйона тонн соняшникового насіння. Незважаючи на палке бажання чиновників від Міністерства АПК (які поки що тішать себе надіями отримати 2,8 мільйона тонн стратегічної сировини) прискорити процес, рекорду не буде. Головки культури гниють на ланах, техніка, за допомогою якої селяни намагаються врятувати сировину, потопає в багнюці. А гідромет нічого втішного сільгоспвиробникові, що кинув усі сили на соняшникові жнива (адже культура одна з найприбутковіших) не обіцяє. Тому прогнози від працівників АТ «Укроліяжирпром» здаються реалістичнішими. За ними, підрахунковий механізм досить простий: якщо площі під культурою перемножити на нинішню врожайність кожного гектара, загальний збір становитиме 2,35 мільйона тонн.

(Закінчення на 8-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Спеціальний кореспондент «ГУ» Яна СТАДІЛЬНА (з Кишинева)

Вийшли з підвалів. Попереду — основна робота

На винятково пішохідну зону перетворився цими днями центр молдовської столиці: тут відбувається чергова зустріч глав держав—учасниць СНД, і тому рух транспорту заборонено. Однак і пішоходи можуть гуляти не скрізь, наприклад вулицями, прилеглими до місць присутності високих гостей. Туди можна потрапити лише за спеціальними перепустками. Все це та ще відсутність опалення в престижному кишинівському готелі «Національ» — перші враження від видимого, зовнішнього боку форуму.

(Закінчення на 5-й стор.).

Стимул — теж вихід

На Сумщині внаслідок тривалих дощів і зниження температури цукристі зібрано лише на 40 відсотках площ. На переробні підприємства надійшло 350 тисяч тонн солодких коренів, що не дає змоги ввести в дію навіть усі заводи. Тому голова облдержадміністрації Анатолій Єпіфанов звернувся до жителів області з проханням вийти масово на збір урожаю. Рятівникам цукрових буряків пропоновано такий стимул: 5 кілограмів цукру за тонну викопаних та очищених буряків, 5 тонн жому за виконання цієї роботи на гектарі.

P.S.

❍ **Уряди України та Великобританії підписали Меморандум про взаємну участь у Міжнародному чорнобильському центрі з проблем ядерної безпеки.**

❍ **Проблеми пенсійної реформи в Україні, її завдання та перспективи обговорюватимуться сьогодні у прес-клубі за участю працівників Міністерства праці та соціальної політики.**

Коли верстався номер, редакція отримала текст Закону України «Про вибори народних депутатів України» для оприлюднення його 25 жовтня.

Читайте «Голос України»!.

У номер

Шлях до ринку через хащі?

У Києві відбулося третє засідання Комітету з питань економічного співробітництва в рамках україно-американської міждержавної комісії «Кучма—Гор». Обговорювалися макроекономічні та фінансові питання, структурна реформа, розвиток приватного сектора, інвестиційний клімат в Україні, оподаткування технічної допомоги, енергетики, сільського господарства.

Співголова комітету, спеціальний радник президента і держсекретаря США, координатор допомоги СНД посол Річард Морнінгстар сказав: «Ми мусимо визнати, що дорога України до ринку непроста. Є проблеми і в двосторонньому співробітництві. Однак ми усуваємо перешкоди і працюємо задля того, щоб економічні зв'язки України і США стали справді міцними».

Прощання з безплатним патентом не відбулося

Вечірнє засідання 21 жовтня

Найбільше суперечок цього вечора викликав проект закону України про внесення змін і доповнень до Закону України «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності», який доповідав народним депутатам заступник міністра фінансів Василь Регурецький.

Кабмін запропонував розширити базу патентування за рахунок підприємств з оптового продажу, громадського харчування і побутового обслуговування і замість безплатного патенту запровадити пільговий. За розрахунками уряду, перукарні, пральні, годинникові та взуттєві майстерні й ательє у такий спосіб принесуть місцевим бюджетам додатково 47 млн. грн, а фабрики-кухні, їдальні, буфети, кафе, бари та ресторани — близько 54 млн.

Розмір сплати за патент пропонували визначити в межах 160—320 грн. для столиці та обласних центрів, від 80 до 160 грн. — у Севастополі, містах обласного підпорядкування й райцентрах, а для решти населених пунктів — в межах 40—80 грн. Передбачалося також розширити перелік товарів, які реалізуються за пільговим патентом, що коштує 25 гривень на рік.

Альтернативні урядовому проекти закону запропонували народні депутати Олексій Шеховцов та Іван Симоненко, втім, останній не був підтриманий парламентаріями.

Подальшу долю урядового законопроекту визначило голосування: його перенесено на повторне перше читання.

Цього ж дня народні депутати за скороченою процедурою ухвалили в третьому читанні закон про електронний обіг цінних паперів та систему національного депозитарію України, в повторному першому читанні — закон про Регламент Верховної Ради України, внесли зміни та доповнення до Закону «Про страхування», ратифікували міжурядову україно-румунську Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та відвернення ухилень від сплати податків, а також внесли доповнення до постанови «Про введення в дію Закону України «Про державний матеріальний резерв».

Ганна РОМАНЦОВА.

Парламентська хроніка

Аврал: Президент знайшов тих, хто «воює зі своїм народом»

(Початок на 1-й стор.).

Дискусія довкола виборчої системи, вважає Л. Кучма, сором'язливо забувши про власну публічну обіцянку підписати будь-який прийнятий закон, використовується для нагнітання пристрастей; це «справжній шквал популізму», тон якому задається... «з парламентської трибуни». Депутати, поскаржився Леонід Данилович, ображають не тільки його, главу держави, вони, «борючись проти Президента, воюють з власним народом». Ну, як для ворогів підписати закон? Тут час в СБУ аврал оголошувати...

Голова Верховної Ради Олександр Мороз намір Президента «порадитися з народом» прокоментував делікатно: з підписанням закону можуть виникнути певні проблеми, і запропонував провести в четвер, 23 жовтня, закрите пленарне засідання. Менш делікатні політики «певні проблеми» характеризують прямо — свідоме затягування виборчого процесу. Адже гарант Конституції згідно з нормами Основного Закону мав підписати закон або накласти на нього вето до 16 жовтня. Та, очевидно, не було чорнила: всі запаси пішли на текст звернення до народу. А може, й справді не мав часу за пошуком ворогів. Виявити їх, клятих, не паркером відскрипіти.

P. S. Л. Кучма у тому самому виступі запропонував проголосити на законодавчому рівні 7 листопада днем порозуміння і примирення. Таке рішення, на його думку, засвідчило б рівень цивілізованості держави і мудрість народу. Президент розуміє, що переможців у цьому протистоянні не буде, так само, як і зближення позицій сторін, але варто «піти на примирення, не обставляючи його умовами, застереженнями і підрахунками, хто і чим має поступитися». У політичному протистоянні, підкреслив Президент, є поріг, який не можна переступати за будь-яких умов. Мудра думка. Може, Леонід Данилович чекає на 7 листопада, щоб, «не обставляючи умовами», зробити крок назустріч «ворогам народу»? Якщо, звісно, до того часу на Банковій встигне з'явитися «рівень цивілізованості».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Подолано два вето, але вето не закінчаться ніколи

(Початок на 1-й стор.).

Така ситуація виникла у зв'язку з накладанням Президентом України вето на цей закон та внесенням пропозицій щодо погодження кандидатур для призначення на відповідні пости. Проте до цього подолати вето Верховній Раді не вдалося. За це було подано лише 262 голоси. Відтак депутати вдалися до постатейного обговорення пропозицій Президента. Було враховано одну з чотирьох поправок.

Далі розпочалось обговорення пропозицій Президента до закону «Про систему Суспільного телебачення і радіомовлення України». Доповідач Віталій Шевченко наголосив, що наріжною ідеєю запровадження суспільного теле- і радіомовлення має стати захист його від втручання держави та приватних груп і кланів. Водночас, за його словами, Президент у своїх зауваженнях намагається звинуватити Верховну Раду в тому, що вона хоче створити Суспільне телебачення саме з розрахунку майбутніх виборів. Але, продовжує він, той, хто формулював ці зауваження, не врахував, що фактично прийняття цього закону означає: Суспільне телебачення буде створено лише на початку наступного тисячоліття. До того ж закон не передбачає прямого входження до ради Суспільного телебачення представників Верховної Ради, а лише представників партій, що будуть представлені в ній. Та крім них там будуть представники різних органів влади, що безпосередньо чи частково підпорядковуватимуться Президентові. Врешті-решт 300 голосами «за» вето Президента на закон «Про систему Суспільного телебачення і радіомовлення» було подолано.

Наступне питання — подолання вето Президента на закон «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів». Голова Комітету з питань законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації Віктор Понеділко, доповідаючи з цього питання, зазначив, що Верховна Рада хоче, щоб засоби масової інформації підтримувалися згідно з законом, бо сьогодні має місце довільний розподіл коштів між окремими з них. А враховуючи те, що цей закон розглядався на сесії вже неодноразово, без значних ускладнень 306 голосами «за» подолано вето і стосовно цього закону.

Після перерви депутати розпочали розгляд у першому читанні одного із ключових законопроектів, що суттєво впливатиме на розвиток економіки — «Про Національний банк України». Доповідач — голова НБУ Віктор Ющенко зазначив, що пропонований проект закону було всебічно обговорено також і за участю народних депутатів та комітетів Верховної Ради. Потреба в цьому законі виникла у зв'язку зі стрімким розвитком банківської системи та необхідністю правового врегулювання взаємовідносин Національного банку з виконавчою та законодавчою владою. Причому взаємовідносини мають бути такими, щоб це не заважало НБУ виконувати головне завдання — забезпечення стабільності грошової одиниці. Від Комітету з питань фінансів і банківської діяльності виступив Вадим Гетьман, який наголосив, що справжня незалежність потрібна не стільки самому НБУ, скільки суспільству, добробут якого залежить від здатності центрального банку захистити стабільність національної валюти. Яскравим прикладом цього є Бундесбанк, котрий взагалі не підпорядковується нікому. На думку Вадима Гетьмана, цей його статус пояснюється тим, що німці пережили свого часу дві спустошливі інфляції, врахували власний досвід. Ми також пройшли через це, тому не варто ще раз спокушати долю. Обговорення цього законопроекту було продовжено під час вечірнього засідання.

Докладніше про цей законопроект читайте на 3-й сторінці.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Соціальні виплати — також політика

Члени Комітету з питань соціальної політики та праці Іван Чиж і Михайло Степанов провели прес-конференцію: «Чи можливе підвищення заробітної плати та соціальних виплат». Відповідь на це запитання, переконані депутати, ствердна. Верховна Рада щойно прийняла Закон про новий мінімальний розмір заробітної плати, межу малозабезпеченості та пенсій за віком.

Введення закону в дію цілком реальне за певних умов. Насамперед — це радикальна зміна системи оплати праці. На цій основі — реальна зміна всіх соціальних виплат у бік їх підвищення.

Відповідаючи на запитання, як підвищити зарплату і не спричинити гіперінфляцію, І. Чиж зазначив, що для цього є практикою вироблений механізм, а саме: зміна тарифної системи, коли піднімається нижня «планка» зарплати і стримується підняття верхньої. Гіперінфляція надійно припиняється, якщо ціни «зв'язати» податком: в такому разі надлишок грошової маси в населення повертається у виробництво, а також стає кредитним резервом, бо надлишки люди вкладатимуть у банки.

Іван ДМИТРЕНКО.

НА ОЧАХ НАРОСТАВ ПОТІК ОГУЛЬНОЇ КРИТИКИ...

З виступу Президента України Л. Кучми на III з'їзді Федерації профспілок України 21 жовтня 1997 року

Ще і ще раз повертаюся до ключових на даний момент питань: чому так важко йдуть реформи, чому не вдається реалізувати у повному обсязі намічене програмою радикальних економічних реформ 1994 року? Причин багато. Були і є прорахунки. Не зуміли сформувати дієздатне ядро управлінської еліти. Кадровий потенціал ринкових перетворень і сьогодні залишається вкрай обмеженим.

Усе це так. Ми ніяк не можемо позбутися синдрому політичного протиборства, перманентних змагань за гетьманську булаву, не перестаємо мірятися, хто вищий чи старший. Політика у нас постійно йде попереду економіки, залишаючи на її шляху глибокі вибоїни і ями.

Лінія протистояння пролягає вже навіть через Закон «Про вибори народних депутатів України».

Кожна партія і кожен потенційний претендент на депутатський мандат хотіли б бачити виборчий закон максимально сприятливим для себе. Бажання у принципі природне і зрозуміле, але запекле ламання списів навколо цього закону пояснюється не тільки і навіть не стільки ним. Для декого орієнтиром служать не інтереси держави і народу. Уже цілком очевидно, що дискусії навколо виборчої системи використовуються для тотального нагнітання суспільних пристрастей. У цьому контексті робляться спроби компенсувати нечисленність та слабкість деяких партій, невиразність іміджу політиків радикалізацією їхніх гасел і дій.

На очах наростає потік огульної критики, негативу, компромату і, даруйте, просто галасу. У ньому вже часто губиться голос здорових конструктивних сил і серйозних, відповідальних політиків.

У чому вбачаю основну небезпеку таких тенденцій?

Перше. Політика відтісняє на задній план економіку, розв'язання нагальних життєвих проблем. Зокрема, ставиться у чергу розгляд парламентом найбільш важливих і невідкладних питань, стримується їх практичне вирішення. У свою чергу й органи місцевого самоврядування коригують позиції й діяльність із прицілом на вибори. Нам тільки не вистачало, щоб ця хвороба вразила і почала розхитувати державні адміністрації.

Друге. Більшість питань, навіть найбільш приземлених і гострих, розглядається законодавцями у політизованому ключі, з орієнтацією не на користь справи, а на можливі дивіденди до наступних виборів.

Третє, що випливає з двох попередніх. Це справжній шквал популізму, який обрушився на виборців. І, хоч як прикро, тон задається з парламентської трибуни. Живемо наче виключно сьогоднішнім днем.

А тим часом, у зовні привабливих словах та рішеннях нерідко криються справжні міни сповільненої дії для держави, економіки та соціальної сфери.

Що ж маємо? А маємо те, що, борючись проти Президента, воюють із власним народом.

Як на мене, сплеск популізму та лобізму досяг такої точки, що значна частина депутатів уже неспроможна прислухатися до голосу здорового глузду.

А на інших чиниться постійний психологічний тиск: ми, мовляв, за народ, а ви разом з Президентом і урядом — проти нього.

Якщо так піде і далі, то буде нагромаджено стільки законодавчих завалів, що їх доведеться потім розбирати не рік і не два. Але загроза не тільки у цьому. З розгортанням передвиборчої кампанії псевдопатріотична стихія вихлюпнеться далеко за стіни парламенту. А в наших людей ще не виробився імунітет до спроб маніпулювати їхньою свідомістю. Це може вплинути на волевиявлення народу, підмінить реальні чинники, що визначають політичний вибір громадянина, їх ілюзорним сурогатом, цілеспрямовано сформованим у громадській думці.

І четверте, що особливо небезпечно. Це загроза розколу суспільства за партійними та регіональними ознаками.

Головний банк нації

Яким буде його статус? Це залежатиме від закону «Про Національний банк України», що розглядається у парламенті

«Забезпечення стабільності грошової одиниці є основною функцією центрального банку держави — Національного банку України».

Ст.99 Конституції України

Коментар оглядача

З часу прийняття Конституції України проект закону «Про Національний банк України» став тим документом, що його конче потрібно було розглянути на сесії Верховної Ради України.

Річ у тім, що Конституція визначає лише загальні засади статусу банку та його стосунків із законодавчою та виконавчою владами. Тому НБУ, користуючися правом законодавчої ініціативи, спільно з депутатами та фахівцями з фінансової справи розробили і подали до Верховної Ради відповідний законопроект. Але, як виявилося, його щоразу клали на дно шухляди, а тому розгляд увесь час відкладався. Кажуть, така ситуація склалася ще й тому, що міністр економіки, а донедавна голова Комітету Верховної Ради з питань фінансів та банківської діяльності, Віктор Суслов не раз критикував НБУ за те, що він, мовляв, на макроекономічному рівні не узгоджує свої дії з діями уряду. Тож цілком зрозуміло, що буде дуже важко розраховувати на підтримку міністра економіки хоча б щодо ст.54 цього законопроекту, яка передбачає зокрема таке: НБУ підтримує економічну політику Кабінету міністрів доти, доки вона не суперечить забезпеченню стабільності грошової одиниці. Відтак є сенс проаналізувати основні положення проекту закону «Про Національний банк України», порівнявши їх з світовими зразками.

Як зазначив під час одного з обговорень законопроекту голова НБУ Віктор Ющенко, чинний Закон «Про банки та банківську діяльність» сьогодні вже не дозволяє певною мірою забезпечувати належного виконання всіх функцій, покладених на центральний банк. Насамперед тому, що немає чіткого врегулювання взаємовідносин Національного банку з органами влади. Тому, хоч Закон «Про банки та банківську діяльність» (ст.12) і передбачає, що НБУ має монопольне право на випуск грошей в обіг та регулювання кількості грошей, але згідно з другою частиною цієї ж 12 статті затверджує основні напрями грошово-кредитної політики (тобто, іншими словами, управляє грошовим обігом) Верховна Рада. А якщо візьмемо до уваги велику кількість постанов про видачу цільових кредитів та поповнення обігових коштів, погашення заборгованостей, кредитування сільського господарства та окремих підприємств, то побачимо, що заборона фінансування дефіциту бюджету суто декларативна, а від незалежності Національного банку не лишається й сліду. Втім, про що говорити, коли ще зовсім недавно головним у дискусіях про НБУ було питання, кому він підпорядковуватиметься — Кабінету міністрів чи Верховній Раді. Хоча, як свідчить світовий досвід, та й сама назва, це має бути банк, що слугуватиме інтересам усієї нації, не поділяючи її на групи. Бо хоч би що ми казали, а, згадавши часи, коли інфляція сягала 10 тисяч відсотків, мусимо визнати, що найголовнішим завданням центрального банку є забезпечення стабільності грошової одиниці. І вже з цього маємо виходити під час законодавчого визначення його статусу.

Нині є дві концепції відносин центрального банку і органів державної влади. Прихильники першої вважають, що банк має бути лише дорадчою установою державних органів, які формують фінансову політику країни. Прихильники другої наполягають на незалежній політиці центрального банку, головним завданням якої є забезпечення стабільності грошової одиниці. Саме такий статус має Бундесбанк, центральні банки Швейцарії, Австрії та ін. Такого самого статусу, очевидно, доцільно надати й Національному банку України, тим більше, що до цього зобов'язує Конституція України.

А щодо першої концепції, то хотілося б звернутися до не такої вже й далекої історії. Виступаючи в 1918 році на І Всеросійському з'їзді рад народного господарства, депутат Рязанов зазначив, що майбутні історики це згадають ту знаменитy нараду представників полків, під час якої Троцький запропонував здобути 10 мільйонів рублів у Держбанку, пославши туди представників від кожної роти. Далі, як відомо, всі банки було націоналізовано, і на їх місці створено Народний банк.

Але єдиною функцією, яку він виконував, була емісія, причому в 1919 році банку було надано право випускати гроші понад установлені норми в межах потреб народного господарства. 1920 року Народний банк було ліквідовано, і питаннями емісії займалася Особлива міжвідомча комісія з розподілу грошових знаків, до складу якої з правом голосу ввійшли представники Вищої ради народного господарства та народних комісаріатів у військових справах, з продовольства, шляхів сполучення та фінансів. Інші відомства мали дорадчий голос.

І вже на першому засіданні сума заявок перших чотирьох комісаріатів удвічі перевищила кількість заготовлених банкнот (чи не нагадує це вам заявки міністерств на кошти держбюджету—97, коли їх сума більш як удвічі перевищувала доходну частину бюджету? А коли б міністерства могли це й розподіляти незабезпечені гроші?), тому ця четвірка вирішила поділити між собою хоча б те що є, а іншим не дісталося нічого. І це робилося під гаслом ліквідації грошей як таких. А в результаті, якщо на 1 листопада 1917 року сума паперових грошей в обігу становила 19 мільярдів 578 мільйонів рублів, то на 1 липня 1921 року — 2 трильйони 347 мільярдів.

Це лише один із прикладів того, до чого призводить бажання виконавчої влади ділити фінанси та проводити емісію в межах потреб народного господарства. Думаю, що кожен може згадати подібні приклади з не такої вже й тривалої історії незалежної України, тому для нашої держави, де ще багато бажаючих вибити кредити (які потім не повернути) чи розділити між собою хоча б те, що є, дуже важливо забезпечити справжню незалежність Національного банку.

Втім, це не означає, що ніхто не справлятиме жодного впливу на Національний банк. Проект передбачає, що він, будучи підзвітний Верховній Раді, двічі на рік інформує її про стан грошово-кредитного ринку. А крім того, саме Верховна Рада призначає голову Національного банку та половину складу ради НБУ, затверджує розмір його статутного капіталу. Щодо стосунків з урядом, то, за проектом, НБУ має проводити взаємні консультації, але сприятиме реалізації економічних програм лише тоді, коли вони не суперечатимуть завданню із забезпечення стабільності грошової одиниці. Тобто взаємовідносини НБУ з органами законодавчої та виконавчої влади мають будуватися на принципах співпраці та чіткого розмежування повноважень і відповідальності. А щоб ці взаємовідносини були чіткішими, передбачається створення дворівневої системи управління Національним банком — ради банку (РБ) та ради директорів банку (РД). Щоправда, останнім часом довкола правового статусу ради банку розгорілася дискусія в зв'язку з пропозицією створити окремий закон про РБ. Проте, як зазначив директор юридичного департаменту НБУ Володимир Кротюк, Конституція України не передбачає існування якогось окремого закону, а тому питання правового статусу цієї ради має регламентуватися законом про НБУ.

Відтак, згідно з Конституцією половину ради банку має формувати Верховна Рада, а половину — Президент України. Щодо повноважень, то головним її завданням має стати розробка Основних засад грошово-кредитної політики та здійснення контролю за її проведенням. За законопроектом, рішення ради банку з питань, що належать до її компетенції, обов'язкові для ради директорів. Крім того, рада банку може накласти вето на окремі рішення ради директорів, і вони наберуть чинності лише тоді, коли дві третини складу РД проголосують за них повторно, взявши тим самим на себе всю відповідальність.

Одне слово, на думку фахівців, проект закону про Національний банк України розроблено таким чином, щоб НБУ мав достатньо аргументів та інструментів для забезпечення стабільності грошової одиниці. А хіба кому-небудь потрібна нестабільна валюта та галопуюча інфляція?

Сергій ЛАВРЕНЮК.

ПРОДАВЦІ ГРОШЕЙ

Німеччина

Закон про Бундесбанк передбачає, що головним завданням банку є забезпечення стабільності валюти. Цей же закон гласить, що, виконуючи своє завдання, Бундесбанк має сприяти проведенню загальної економічної політики федерального уряду, та тільки доти, доки це збігається з його власним завданням забезпечувати стабільність валюти. Цю межу Бундесбанк може визначати на власний розсуд. Щодо відносин із федеральним урядом, то визначено, що Бундесбанк під час здійснення своїх повноважень, якими він наділений згідно із законом, не залежить від його вказівок. Щоправда, Бундесбанк може проводити свою політику стабільності навіть усупереч можливому спротиву партій чи уряду лише тоді, коли впевнений у підтримці населення, для якого стабільна валюта є одним із найважливіших чинників стабільного життя. І хоч закон про Бундесбанк може бути змінений звичайною більшістю голосів у бундестазі, та поки що не спостерігалося серйозних спроб урізати повноваження центрального банку Німеччини, оскільки громадська думка — за стабільну валюту. А повноваження ці такі, що Бундесбанк немає потреби ані звітувати за свої рішення, ані обговорювати свої дії постфактум. Як зазначають німецькі фахівці, характер грошової політики має бути середньо- і довгостроковим, тоді як діяльність уряду та парламенту часто (і законно) визначають короткострокові потреби. Тому, на їх думку, свого часу (50 років тому) законодавці Німеччини ухвалили дуже далекоглядне рішення, інституційно відокремивши валютну політику від політики фінансової і економічної.

Естонія

Банк Естонії відповідає за підтримання стабільності грошової одиниці, підзвітний лише парламенту та незалежний від будь-яких урядових установ. Водночас він підтримує дії уряду в сфері економіки тоді, коли вони не суперечать обов'язкам банку щодо забезпечення стабільності грошової одиниці. Кандидатуру голови правління ЦБ пропонує президент Естонії та затверджує парламент строком на 5 років. Банку Естонії заборонено прямо чи опосередковано надавати кредити державному або місцевим бюджетам та купувати цінні папери, що їх випускають виконавчі органи уряду.

Росія

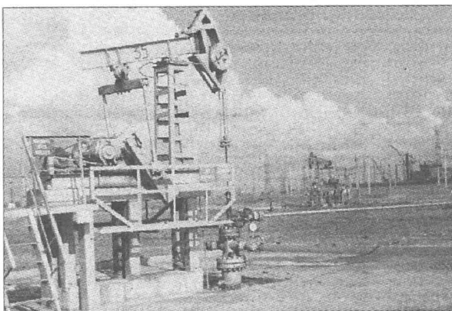
Основною метою діяльності ЦБР є захист і забезпечення стабільності рубля, в тому числі його купівельної спроможності та курсу щодо іноземних валют. Банк Росії підзвітний Державній думі, а тому саме Дума за поданням президента призначає чи звільняє голову банку. ЦБР незалежний у своїй діяльності (в межах законодавства), а тому федеральні та місцеві органи державної влади не мають права втручатися у його діяльність. У той же час при ЦБР створено Національну банківську раду, до складу якої входять представники палат Федеральних зборів РФ, президента, уряду, банку, кредитних організацій. Головним завданням цієї ради є розробка головних напрямів грошово-кредитної політики, політики валютного регулювання та валютного контролю.

Канада

Закон про центральний банк Канади покладає відповідальність за його функціонування на раду директорів, до якої входять керуючий, старший заступник та 12 директорів. Членів ради призначає міністр фінансів уряду Канади, а парламент участі в цьому процесі не бере. В рамках ради на постійній основі працює виконавчий комітет. Щодо впливу виконавчої влади на банк Канади, то закон передбачає, що у разі розбіжності думок щодо фінансової політики між міністром фінансів та банком, перший може дати письмову директиву з конкретними розпорядженнями, яку БК мусить виконати. Причому ця директива має бути опублікована в урядовій газеті, але, починаючи з 1967 року (коли поправку про це було внесено до Закону про БК), не було жодного разу такої директиви.

Що винен, віддати повинен

РІШЕННЯМ Верховної Ради автономії Крим відтепер розплачуватиметься зі своїми кредиторами, передусім з постачальниками газу, власним майном.

Як заявив на сесії парламенту віце-прем'єр уряду Криму Олександр Баталін, це може стати одним із шляхів вирішення проблеми заборгованості за поставлений до автономної республіки природний газ. Виступаючи перед депутатами, кримський урядовець повідомив, що на сьогодні через високу заборгованість кримських споживачів газу, яка лише за цей рік перевищила 10 мільйонів гривень, акціонерне товариство «Харківтрансгаз» постачає до Криму тільки 1,3 мільйона кубометрів на добу, тоді як потреби півострова — щонайменше 3 мільйони кубометрів. А всього внутрішня і зовнішня заборгованість місцевих газоспоживачів сягнула 121 мільйона гривень.

Кримський парламент ухвалив рішення звернутися до керівництва російського АТ «Газпром» з проханням «надати екстрену допомогу» АРК у створенні запасів природного газу в Глібівському підземному газосховищі і про розрахунки за поставлене паливо «шляхом передачі газопостачальникам цілісних майнових комплексів Криму».

Як пояснив журналістам голова Верховної Ради автономії Анатолій Гриценко, кримська сторона насамперед готова віддати (в тому числі — і за борги) об'єкти незакінченого будівництва санаторно-курортного комплексу та нерентабельні промислові підприємства, які перебувають у власності республіки. Раніше ВР Криму вже передавала майно автономії закордонним постачальникам палива. Зокрема, в липні рішенням кримського парламенту одна з татарстанських фірм, яка в 1994 році постачала до Криму енергоносії, отримала на погашення боргів кілька корпусів «дачі Тесселі», котра входить до санаторного комплексу «Форос».

Після останнього рішення ВР автономія може позбутися багатьох об'єктів — ласих шматочків для будь-якого ділового партнера. Тим часом Крим хоче прямо купувати російський природний газ в АТ «Газпром». Зокрема, кримський парламент ухвалив постанову, в якій запропонував місцевому урядові внести на розгляд ВР автономії пропозиції щодо «надання одному з об'єктів господарювання АРК статусу оптового імпортера природного газу для забезпечення прямого і ритмічного постачання Кримові цього виду палива з Російської Федерації». Цей момент цікавий, бо син прем'єр-міністра Криму Ігор Франчук до обрання депутатом був керівником однієї з найбільших у Криму комерційних структур, яка займалася нафтогазовим бізнесом. У будь-якому разі час покаже, чи справдяться натяки і прогнози деяких кримських парламентаріїв із цього приводу.

Володимир ПРИТУЛА.

Крим.

БАНК ВКЛАДАЄ ІНВЕСТИЦІЇ В МОЛОДЕ ПОКОЛІННЯ

Перший суто волинський банк «Волиньторгінвестбанк» розробив і успішно втілює в життя нову програму «Молоде покоління Волині», яка спрямована на підтримку молодіжних ініціатив волинян. Як сказав керуючий банком Микола Голєв, програму здійснюватимуть за чотирма основними напрямами: підготовка економічно грамотної молоді; інтелектуальний розвиток підростаючого покоління; мистецтво молодих; здоровий спосіб життя. Практично втілення в життя нової програми розпочалося вже кілька років тому. Це генеральне спонсорство фестивалю «На хвилях Світязя», співпраця з некомерційним інститутом менеджменту й економіки, підтримка економічної олімпіади, спорту і спортсменів. Чергову благодійну спонсорську акцію банк провів у приміщенні Волинського обласного дитячого медично-територіального об'єднання: подарував лікувальному закладу кольоровий телевізор, зорганізував для хворих дітей виставу «Принцеса-стрибунка», яку зіграли актори обласного театру ляльок.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Супертаємне підприємство провело перші збори акціонерів

Перші збори акціонерів відбулися на харківському підприємстві «Хартрон», відомому своїми унікальними системами управління космічною технікою і ядерними ракетами. Голова правління і генеральний конструктор Яків Айзенберг відзначив, що становлення підприємства як акціонерного товариства є початком його нового курсу. Традиційні замовлення за останні роки скоротилися майже у десять разів.

Одним із нових перспективних напрямів розвитку стане розробка і випуск систем управління для атомної енергетики. Уже сьогодні вони є основними замовленнями на підприємстві. Втім, господарями свого підприємства працівників «Хартрону» можна назвати поки що лише умовно. Адже вони володіють лише 15 відсотками акцій від їх загальної кількості. Долю ще 10 відсотків цінних паперів цього унікального комплексу вирішено на сертифікатному аукціоні. Решта — «в руках» держави.

Микола КОСИЙ.

Харків.

БАЗАР БУДЕ БЕЗ КАСОВИХ АПАРАТІВ

Рішення про введення контрольно-касових апаратів (ККА) на ринках під час торгівлі з лотків, палаток є помилкове і його буде скасовано, сказав заступник голови Державної податкової адміністрації України Григорій Оперенко. За його словами, уже підготовлено спеціальний наказ Міністерства економіки, який після реєстрації в Мін'юсті найближчим часом набере чинності, й «торгівля на ринку вестиметься за старою схемою».

Проте, пояснив спеціаліст, «люди, які самі виготовляють і продають свою продукцію, вестимуть бухоблік за формою № 10». «Власники, котрі наймають продавців чи мають мережу лотків, вестимуть контрольно-касові книги», — додав Г. Оперенко.

Він поінформував також, що «з обігу вилучатимуться ККА, що не відповідають технічним вимогам». За словами Г. Оперенка, Державна податкова адміністрація пропонує такий графік: з 1 серпня 1997 року вилучаються ЕККА, що не друкують контрольної стрічки; з 1 січня 1998 р. — що не мають фіскальної пам'яті та з 1 січня 1999 р. — не внесені до державного реєстру, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

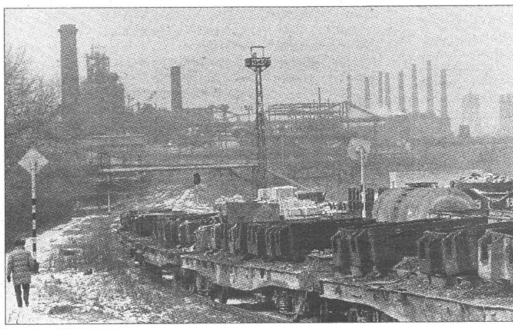
Дитяча хвороба «лівизни» в капіталізмі

ГОТУЮЧИСЬ до зустрічі з імовірними інвесторами, одна із взуттєвих фабрик області підготувала бізнес-план. Апетити підприємства, перед назвою якого кілька років тому з'явилася абревіатура ЗАТ, були досить помірні: 100 мільйонів доларів на розвиток виробництва. Результат зустрічі можна передбачити заздалегідь, якщо врахувати: розташовані на Донеччині дев'ять взуттєвих фабрик, м'яко кажучи, від надлишку роботи не потерпають.

Згаданий приклад фахівці з приватизації кваліфікують як симптом «дитячої хвороби «лівизни» в капіталізмі». Керівники послуговуються старим радянським принципом постачальника: проси більше — може, дадуть хоч трохи. І не одержують ані цента: іноземний партнер не бажає мати справу з виробником, що не може реально оцінити ринкову кон'юнктуру і власні можливості. А самі нові власники роблять не дуже приємне відкриття: із закінченням приватизації проблеми тільки починаються.

— Відбувається глибока «ломка» господарського організму, — розповідає заступник голови правління ВАТ «Донецькшахтобудмонтаж» Олег Скорін. — Люди не вірять, що зміни щось поліпшать. За державою залишився 51 відсоток акцій нашого підприємства. Ми гадали, що держава стабільно даватиме нам замовлення і оплачуватиме його. Ми хотіли жити так, як звикли за багато років. А тепер змушені самі шукати собі роботу. Але як — навмання! Почули десь про демонтаж ракетних стволів на Західній Україні, подали заявку на тендер. Виграли конкурс на проведення робіт із закриття шахт. Та це крихти. А докладної інформації, де потрібні наші монтажники, хто наші конкуренти, скільки їх — не маємо.

На відміну від шахтобудівців, у харцизькому ВАТ «Армліт», що спеціалізується на випуску високовольтної арматури, своїх конкурентів знають в обличчя: аналогічних підприємств в Україні одиниці. Колись значну частину продукції завод відправляв за кордон, а нині такі операції стали невигідні через високу собівартість арматури.

— Ми плануємо випустити акції другої емісії, — пояснює заступник голови правління з економіки Тетяна Романкова. — Це дасть можливість модернізувати виробництво і, відповідно, знизити собівартість продукції. І ще одна проблема стає нагальною: реструктуризація виробництва. Варто розділити цехи на прибуткові і неприбуткові. До того ж на балансі заводу відомче житло, утримання якого «з'їдає» 600–700 тисяч гривень на рік, — це десять відсотків доходу. Міська влада забирати житло до себе не поспішає, але й для колективу соцкультсфера стає тягарем.

На думку Юрія Трушина, начальника відділу експертної оцінки і фінансового аналізу Донецького регіонального центру сертифікатних аукціонів, проблема реструктуризації неминуче постає перед кожним приватизованим підприємством. Деякі з новостворених АТ, як-то Донецький металургійний завод, Азовське морське пароплавство, Слов'янський керамічний комбінат, наважилися на виділення окремих структурних підрозділів. Адже інвестор бажає вкладати гроші лише в конкретне виробництво, а не у велет індустрії взагалі — з його допоміжними службами, відомчим житлом, дитсадками, палацом культури, базою відпочинку, підсобним господарством тощо. Наприклад, із цехів Слов'янського керамкомбінату інвестиційно привабливим є лише один.

— Щойно приватизувавшись, підприємство починає шукати інвестора, — продовжує Юрій Трушин. — У той час як слід шукати свого шляху виходу з кризи. Дев'яносто відсотків виробничників не знають, яку саме продукцію треба випускати в нових умовах, що буде продаватись, а що — ні. У більшості новостворених АТ немає стратегічного планування. Їхнє керівництво не усвідомлює: якщо реструктуризацію не провести тепер, далі буде ще гірше.

Незважаючи на зміну форми власності, колективна свідомість сприймає пораду покладатися тільки на власні сили як чужорідну. Підсвідомо чи свідомо сподіваючись на державну підтримку, нові приватники відкидають «несоціалістичні» способи розв'язання проблем.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Яка нора, такий і краб...

СВОГО ЧАСУ «ГУ» розповідав про антидемпінгові розслідування, що проводили у США проти українських виробників сталі. Й дотепер Вашингтон вважає нашу країну державою з неринковою економікою, хоча Європейський союз уже «проголосив» українську економіку перехідною.

У розрахунках вартості сталепрокату американці користувалися і користуються цінами на сировину й аналогічне виробництво сталі в Перу. Мовляв, Перу має той самий розвиток, що й Україна нині, але економіка латиноамериканської держави — ринкова. Подивімося, чи ми схожі насправді.

Зрозуміло, що порівняння України з Перу — комплімент не для нас. Металургія не відіграє помітної ролі в структурі перуанської економіки. Головні галузі — сільське господарство, гірничодобувна, рибна промисловість. Виробляють здебільшого споживчі товари.

На думку іноземних експертів, ані промисловість, ані сільське господарство Перу практично не можуть конкурувати на зовнішніх ринках. Експортує Ліма в основному рибне борошно, окис цинку, бавовну, вовну, а завозить — напівфабрикати, сировину, обладнання, будівельні матеріали.

Унаслідок реформ за останні роки в країні було досягнуто зростання виробництва. Налякане організованим масовим наркобізнесом, тероризмом, кримінальною злочинністю населення Перу тепер одержало надію на краще життя. Заговорили навіть про перуанське «чудо», але, як свідчать факти, «чудо» виявилося примарне.

Не применшуючи досягнутого реформаторами, зазначимо: нерозв'язаних гострих проблем залишилося чимало. Понад половина виробничих потужностей країни не задіяна. Розвиток економіки стримує фінансова заборгованість іноземним банкам. Разом із застосуванням на підприємствах з іноземним капіталом нових технологій широко використовується ручна праця. Господарство в сільських районах частіше за все натуральне.

Національним лихом є масове безробіття, за межею бідності — більше половини населення країни.

Факти свідчать про те, що економіка Перу не порівнянна з українською. І порівнювати нас немає жодного сенсу, адже, як говорить латиноамериканський афоризм, «з маленької нори не витягти великого краба». Для нашої країни, яка, безперечно, переживає серйозні економічні труднощі, занадто мале перуанське прокрустове ложе.

Михайло БУЛАШ,
кандидат економічних наук, доцент.

Хроніка. Факти. Події

● *Москва*

Комуністів прем'єр уже влаштовує

Лідер держдумівської фракції КПРФ Геннадій Зюганов від імені лівої опозиції заявив про відкликання пропозиції про висловлення недовіри урядові. Опозиція переглянула свою тактику після того, як на зустрічі Президента Бориса Єльцина з лідерами фракцій і груп було знайдено компроміс практично з усіх питань. Таким чином питання про довіру урядові було знято з порядку денного сесійного дня Держдуми.

● *Ісламабад*

Наші танки для Пакистану

На початку листопада Україна постачить Пакистану ще 55 танків Т-80 УД у рамках укладеної минулого року двосторонньої угоди на 600 млн. доларів. Тридцять п'ять танків цього типу було вже одержано Пакистаном навесні цього року. Відповідно до угоди Києва й Ісламабада пакистанські війська мають отримати загалом 320 сучасних танків Т-80 УД. Угода на їхню поставку — найбільша з укладених Україною з іноземною державою у сфері військово-технічного співробітництва.

● *Пномпень*

Король Камбоджі відпочине в Китаї

Король Камбоджі Нородом Сіанук на тиждень прискорив свій від'їзд з країни на лікування до Китаю. Рішення прийнято після того, як не було підтримано заклик короля до колишніх партнерів з правлячої коаліції почати мирні переговори. Монарх сповістив про намір виїхати 4 листопада.

● *Бонн*

У посольстві Ліберії пахне кокаїном

МЗС ФРН оголосило про вигнання з країни протягом 48 годин першого секретаря Посольства Ліберії у ФРН Берніс Ві Райд та її чоловіка Невілла Ренні Райда. Такий крок було зроблено німецькою стороною після того, як 17 жовтня в одному з місцевих готелів затримано чоловіка Берніс Ві Райд при спробі передати 7,7 кг кокаїну.

● *Белград*

Повторні вибори

Президентські вибори в Сербії відбудуться 7 грудня. Раніше республіканська виборча комісія визнала таким, що не відбувся, другий тур президентських виборів 5 жовтня, оскільки в них узяло участь менш як 50 відсотків громадян з правом голосу.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Столиці світу

Афіни — столиця Греції. Залишки храму Парфенона, присвяченого богині мудрості Афіні, — найдосконаліша споруда Акрополя. Він побудований у 447—438 роках до нашої ери. На жаль, час невблаганний. Але до храму, як і три тисячі років тому, приходять люди.

Посол теж був студентом

КИЇВСЬКИЙ національний економічний університет протягом 30 років підтримує зв'язки з такими самими закладами Німеччини, Великобританії, Франції, Канади, Польщі.

З ними укладено двосторонні угоди, де, зокрема, передбачено обмін студентами, участь їх у наукових конференціях і симпозіумах, стажування викладачів. Університет також займається розробкою і реалізацією міжнародних проектів, які фінансуються Європейським союзом, Британською радою, французькими та австрійським урядами.

Останнім часом поглибилися зв'язки з німецькими навчальними закладами міст Комстанци та Хагена. Щороку київські викладачі та студенти вивчають там німецьку мову, ознайомлюються з роботою професури, узгоджують навчальні програми. Завдяки діяльності Посольства ФРН в Україні бібліотечні фонди економічного університету поповнилися понад двома тисячами підручників та монографій німецьких авторів з економіки та менеджменту.

Сьогодні університет відвідає посол Федеративної Республіки Німеччина в Україні Ебергард Гайкен. Він матиме зустріч зі студентами та викладачами. Звичайно, вона повинна вийти цікавою, адже пан посол теж колись був студентом.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ, «Голос України» (з Тбілісі)

СОЮЗ. ТА НЕ ТОЙ

ПРЕЗИДЕНТИ Азербайджану, Грузії та Молдови підтримали ініціативу Президента України Леоніда Кучми про проведення в Криму 1999 року конференції держав Чорноморського і Балтійського регіонів на найвищому рівні. До цієї угоди лідери прийшли в Страсбурзі на саміті Ради Європи на початку жовтня.

Крім того, вони домовилися зробити чотиристороннє співробітництво більш пліднім. Велику увагу було приділено до здійснення проекту Євроазіатського транскавказького коридору.

При цьому президент Грузії Едуард Шеварднадзе вважає, що про створення нового союзу не йдеться.

Грузія й Україна вже давно підписали Договір про дружбу, співробітництво та взаємодопомогу. «А передача Україною Грузії військового корабля, підготовка кадрів, співробітництво у військовій сфері — свідчення того, що договір успішно реалізується, — відзначив президент Грузії. — Також я висунув ідею більш широкої взаємодії держав басейну трьох морів: Каспійського, Чорного та Середземного».

А тим часом у Грузії вже очікують високого гостя — Президента України Леоніда Кучму, який планує відвідати цю країну в кінці жовтня.

Вийшли з підвалів. Попереду — основна робота

(Початок на 1-й стор.).

Сьогодні — другий і основний день саміту. Зранку відбудеться закрите засідання глав держав, ближче до середини дня плановано підписання документів. А напередодні прибулі до столиці Молдови президенти зустрілись, як кажуть, у неофіційній обстановці. Цікаво, що зазвичай відвіданням винних підвалів у селищі Криково (під Кишиневом) офіційні делегації завершують свої візити до Молдови, але цього разу зроблено спробу змінити добру традицію. Можливо, «хід конем» було здійснено для того, щоб додати гостям сили для максимально плідної роботи.

Звичайно, Президент Молдови Петру Лучинський зацікавлений у хорошому настрої гостей, оскільки сподівається використати саміт «на своєму полі» для розв'язання власних наболілих проблем. Зокрема, питання про врегулювання відносин між Молдовою та Придністров'ям. У зв'язку з цим заплановано зустріч президентів України, Молдови і Росії (а вчора відбулася двостороння зустріч Леоніда Кучми і Петру Лучинського). Нагадаю, що 8 травня Україна як одна з країн-гарантів підписала Меморандум про основи нормалізації відносин між Молдовою та Придністров'ям. Київ вважає, що проблему можна розв'язати лише за умови збереження територіальної цілісності Молдови. Документ про розмежування повноважень між Тирасполем та Кишиневом до цього часу не розроблено і не буде представлено на розгляд сторін—учасниць врегулювання, як очікували раніше.

Щодо українських інтересів, то, на жаль, через хворобу до Кишинева не прибув президент Туркменистану Сапармурат Ніязов. А йому й Леонідові Кучмі було б про що поговорити: надто багато проблем і, в той же час, перспектив мають двосторонні відносини. Перш за все, зрозуміло, йдеться про поставки до України туркменських енергоносіїв.

Хто сміється останній

З неба коза впала...

ЗВИЧАЙНО, не справжня, а картонна. А незвичайна коза тим, що запустили її в Голландії, а «приземлилася» вона — в Одеській області.

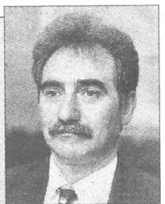
Гуморина — свято інтернаціональне. Тільки жартують у різних країнах по-своєму. Так у Голландії запускають картонну козу, до якої прикріплюють запрошення. І хто її зловить, здобуває право відкривати голландську гуморину наступного року. Цього разу коза вперше долетіла в Україну і приземлилася, як і годиться, на батьківщині нашої гуморини. Точніше, майже на батьківщині — в одному з сіл Одеської області. А приборкав її бравий пожежник, який жодного разу за кордоном не був і навіть не мріяв коли-небудь туди потрапити.

Та разом з козою на пожежника звалилося і чимало проблем. По-перше, односельчани вирішили, що, крім запрошення, з неба впали і кілька мільйонів доларів, які щасливчик капосно приховав від земляків. В установах, куди він звернувся для оформлення закордонного паспорта, також почали морочити голову і чинити перепони (причини такої поведінки досі не з'ясовані).

Голландці здивовані. Вони готові сплатити бідному українцеві за дорогу і не можуть втямити: чому в нього стільки проблем? Проте пожежник все одно сповнений рішучості скористатися шансом, який дало йому небо, і все-таки поїхати на свято сміху до Голландії. Єдине, про що просить журналістів, не повідомляти у пресі його прізвище і назву села: вогню пожежник не боїться, а ось заздрості односельчан...

Наталя РІЗНИК.

БАЛ ПРІОРИТЕТІВ УСЕ ЩЕ БЕЗ ГЕОЛОГІЇ

НЕМАЄ потреби вкотре наводити аргументи на користь міцної мінерально-сировинної бази. Зважаючи на безліч публікацій на цю тему, здається, тільки новонароджені не знають, що власна сировина, а особливо паливна, і є справжня незалежність країни. І все ж таки асигнувань на геологорозвідку з року в рік дедалі менше. І про які істотні прирости запасів можна мріяти, коли 1996 року в Україні пробурено 62,8 тис. метрів розвідувальних свердловин, що в 7 разів менше, ніж 1991 року?! А в пріоритетних на майбутній рік — металургія, літако- і суднобудування, енергетика... Чим вони «живитимуться» і з чого розвиватимуться — Бог його знає. Загальновідомо, що повнота і рівень розвитку високоефективної промисловості визначаються результатами геологорозвідувальних робіт, бо в технологічному циклі геологорозвідка — первинна, а промисловість — вторинна. В ідеалі ці два напрями тісно пов'язані між собою. Але в «ринок» геологія все ще не вписалася. Можливо, тому, що прийшла туди без «свого» товару? З цього запитання й почалася наша розмова з головою Держкомгеології Сергієм ***ГОШОВСЬКИМ.***

— Сьогодні, на перший погляд, утворилася парадоксальна ситуація, — підтвердив припущення Сергій Володимирович. — Працюючи в ринковому середовищі, галузь справді не має товару. Питається, то за рахунок чого існує і яке її місце в сучасному виробництві?

У всіх розвинених країнах геологія фінансується з держбюджету за рахунок ставок відрахувань за раніше вироблені геологорозвідувальні роботи. Видобувні підприємства виплачують державі відсоток від ціни отриманого з надр «продукту». Зібрані кошти йдуть на поновлення та нарощування мінерально-сировинного комплексу, на пошук нових корисних копалин. Та коли надають ледве чверть потрібних грошей, то, приймайні, дивно чекати успіхів на всьому шляху технологічного ланцюжка — від видобутку сировини до виробництва металу або готового виробу. А з паливом узагалі лихо. Як відомо, шість років поспіль воно йде за закупками «з коліс», на що «вимиваються» з бюджету всі доходи. І країна, маючи власні нафту і газ, залишається, по суті, злиденною. Чи можна розірвати це зачароване коло? Так, якщо визнати за геологією право розпоряджатися товаром, що умовно належить їй, —запасами та ресурсами корисних копалин, які держава тимчасово передає надрокористувачам (вітчизняним або зарубіжним) на конкурсній основі.

Чи не тому економічна політика «не витанцьовується»?

При цьому ресурси та запаси в надрах слід ототожнювати із створеними основними фондами. Використання цих фондів дає прибуток, частина якого, безумовно, належить геології і визначається різницею між вартістю видобутих корисних копалин (без експлуатаційних затрат) і сумою податкових платежів до держбюджету. За такого розкладу підприємства геологорозвідувальної галузі дуже швидко зможуть перейти на самоокупність і помітно збільшити обсяги робіт за рахунок недержавних коштів.

— Як відомо, обсяги буріння свердловин у нафтогазодобувачів за шість років знизилися лише в 3,4 раза, тоді як у геологів — у 18 разів! Підприємства Держкомнафтогазпрому маневрують за рахунок саме небюджетних коштів. На цій підставі в керівництві відомства заговорили про перепідпорядкування профільних геологічних підприємств, мовляв, вони господарювали б краще. Ви з цим згодні?

— Традиційно геологорозвідувальні роботи на нафтогазових родовищах здійснювали підприємства Держкомгеології і Держкомнафтогазпрому. Ми займалися пошуком і розвідкою, вони — дорозвідкою, впорядкуванням родовищ і експлуатацією. Обидва відомства витрачають на це бюджетні кошти. І хоча підприємства Держкомнафтогазпрому вже акціонувалися, порядок фінансування залишився попередній.

Мінерально-сировинна база, в тому числі паливно-енергетичний комплекс, за переділ якого точиться боротьба, створено на державні гроші. Основну роль у їх створенні відіграли спеціалізовані геологічні підприємства Держкомгеології. Якщо взяти не рік, не шість, а шістнадцять останніх років (з урахуванням більш успішного для нас часу), то із 798 млн. тонн умовного вуглеводневого палива нами підготовлено до видобутку (розвідано) 623 млн. тонн, тобто 78%, а із 130 нових родовищ на долю Держкомгеології припадає 114 (88%). При цьому витратність робіт на підприємствах Держкомгеології на 16% нижча. За рахунок чого? За рахунок науково і практично розроблених недорогих методів, передового досвіду наших геологів, праця яких ціниться в усьому світі. Отож можна посперечатися про те, хто як «господарює».

Питання, в чиї руки спрямувати держкошти, розв'язували не раз на різних рівнях. Цікаво, що загострюється воно лише тоді, коли йдеться про стан справ у нафтогазовому комплексі. Звісно, можна відвернути увагу на геологів, які знизили обсяги буріння, але тоді треба додавати, що профінансовано галузь було 1996 року лише на 22,1%.

— Планований обсяг фінансування геологорозвідки на наступний рік — 250 млн. 500 тис. гривень, на пошук і розвідку нафтогазових родовищ — 150 млн. І якщо не буде традиційних «поборів» на зарплату вчителям, шахтарям, іншим, хто потребує, чи зможете таку суму освоїти ефективно?

— Розумію, про що ви — про нашу галузеву реструктуризацію, що вельми затрималася, і можливий «простоїний» синдром. З одного боку, ми справді спізнюємося з внутрішньою перебудовою галузі років на три. Та з іншого, у нас є тепер шанс не повторити помилок тих, хто спішно акціонувався і важко погоджується працювати в загальному руслі. А в паливно-енергетичному комплексі не може бути так, щоб «одні в ліс, інші — по дрова».

Ми, наприклад, вирішили розпочати зі створення геологічної служби (на базі наявних підприємств), яка формувала б **державну галузеву політику**. Під началом цієї служби виконувалися б регіональні та пошукові роботи, проводилися моніторинг геологічного середовища, ліцензування та контроль за використанням надр. Під час цих робіт визначилися б підрозділи, що надавали б сервісні послуги з геологічного вивчення надр для замовників-підприємств різних форм власності. Цей блок, ми плануємо, цілком переважить на самоокупність. А поки що робимо все можливе, щоб зберегти геологію як єдиний виробничий комплекс, що займається водночас пошуками всього спектру корисних копалин. Зруйнувати такий комплекс задля чиїхось вузьковідомчих інтересів — означає завдати країні непоправної шкоди. Приклади сказаному вже є в молодих державах.

На наш погляд, збільшувати випуск тієї самої вуглеводневої сировини можна і треба не за рахунок введення нових родовищ, а вдосконалюючи технологію видобутку на вже відомих, діючих, що становить не менш як 10—25% додаткового видобутку. Не можна жити тільки сьогоденням, на часі подумати й про тих, кому залишимо цю землю у спадок. Повірте, дбайливіших господарів, аніж самі геологи, знайти важко. І оскільки контроль за комплексним і цілковитим використанням надр набуває особливого значення, ми вважали б за доцільне сконцентрувати всі кошти, що їх надають для цього, в одному відомстві — Держкомгеології, що дало б змогу не тільки виконувати намічений обсяг геологорозвідувальних робіт, а й, вивчаючи надра, здешевлювати їхню розробку за рахунок найпридатніших і якісних методів видобутку.

Розмову вела
Людмила МЕНЖУЛІНА.

Перезимуємо!

Економіка має бути економною, якщо її навіть немає

СИТУАЦІЮ з енергоносіями на Харківщині напередодні зими нормальною не назвеш. Чимало підприємств змушено простоювати через дефіцит електроенергії, навіть якщо вони вчасно оплатили всі рахунки. Цілі райони величезного міста поглинає нічний морок...

—І все-таки,— каже начальник управління промисловості, транспорту і зв'язку обласної держадміністрації Микола Білоус,— із 538 підприємств, що розміщені на території Харківської області, працюють майже всі, за винятком кількох енергоємних виробництв і підприємств легкої промисловості. Всі вони виробляють продукцію і не збираються взимку влаштовувати масові відпустки. Звичайно, важко сказати, чи доведеться уникнути різних НП, зв'язаних з постачею енергоносіїв. Але впевнений, якщо вони і будуть, то матимуть не загрозливий характер для економіки регіону,— підкреслив М. Білоус.

Варто сказати, що для таких оптимістичних заяв є вагома підстава. Якщо в попередні роки на різних нарадах тільки і казали про постійний спад виробництва, то в останні місяці спостерігається стабільність, навіть деяке зростання його обсягів. Цифри поки що називаються якось обережно і несміло, бо загальне пожвавлення в економіці регіону насамперед пов'язане з кількома крупними заводами, що зуміли укласти вигідні контракти на зовнішньому ринку. Але сам цей факт уже є добрим знаком і стимулом для більш активних дій.

Якщо минулої зими через брак коштів від центральної тепломережі самовідключилися 26 великих підприємств, то в нинішній осінньо-зимовий період «не доторкнуться» до воістину «золотої» системи теплопостачання не менш як 30 найбільших харківських заводів. Втім, це не означає, що на цих підприємствах життя заморожується і в прямому, і переносному значенні. Навпаки, саме їх можна віднести до лідерів. А річ у тому, що на цих виробництвах для вироблення тепла використовуватимуть власні енергетичні потужності. Теплоенергія в такому випадку стає в кілька разів дешевшою. Продукція — конкурентоспроможною. І такий перехід на автономне обігрівання досить популярний серед директорського корпусу, який уже не бажає платити чужому дядькові неймовірні суми. Значно нижчою за собівартістю стала і вода, яку багато підприємств добувають із власних свердловин. Якщо так далі піде, то мабуть, не далеко той день, коли на заводах почнуть виробляти власну електроенергію, добувати власний газ тощо...

Додам, що так званий осінній наступ владних структур на недобросовісних споживачів енергоресурсів відзначився певними результатами. Підприємства починають платити за рахунками, але ще не в змозі відразу погасити великі борги по енергоносіях. А саме ця обставина не дає змоги використати наявні потужності на місцевій Зміївській електростанції, щоб весь промисловий комплекс регіону спокійніше пережив зиму.

Та от що цікаво: лише такі жорсткі умови можуть нас дечого навчити. Роками йшлося про економію і бережливість, а ми продовжували обігрівати не тільки заводи, а й атмосферу. Нині все по-іншому. На кількох заводах, де побував останніми днями, не побачиш вибитого вікна в цеху. Дахи відремонтовано, двері утеплено. На більшості виробництв проводиться концентрація устаткування. Тобто під один теплий дах звозиться якомога більше обладнання і устаткування. Парадокс, проте факт: економіка починає бути економною, коли її уже майже немає. Але, як кажуть, краще пізніше, ніж ніколи.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Інформація про перший випуск цінних паперів відкритого акціонерного товариства «Промринок «Котовський»

1. Характеристика емітента

1.1. Фірмове найменування емітента:

відкрите акціонерне товариство «Промринок «Котовський».

1.2. Місце розташування:

270111, Україна, м. Одеса, вул. Бочарова, 60.

1.3. Рішення про заснування товариства прийняте засновниками (протокол зборів засновників № 1 від 15 жовтня 1997 р.):

спільним українсько-американськими підприємством «Інком Транс Сервіс», товариство з обмеженою відповідальністю;

приватним підприємством «Стройэкспресс».

1.4. Метою діяльності товариства є реконструкція ринку «Котовський», підвищення життєвого рівня населення, заповнення ринку товарами і послугами, зміцнення соціальної захищеності акціонерів, захист їх прав та інтересів, створення принципово нової системи оптової і роздрібної торгівлі.

1.5. Предметом діяльності товариства є:

торговельна, посередницька, закупівельна, збутова діяльність, створення торговельних підрозділів і підприємств з оптової і роздрібної торгівлі промисловими і продовольчими товарами;

надання комерційних послуг у вигляді посередницьких операцій, здійснюваних на підставі договорів комісії, агентських угод і договорів доручення, а також товарообмінних операцій;

надання послуг з маркетингу, консалтингу та інжинірингу;

надання послуг із сертифікації товарів;

створення інформаційної комп'ютерної бази даних, що передбачає відомості про вітчизняних і зарубіжних виробників і споживачів товарів та послуг;

створення системи реклами, замовлення, закупівлі і продажу товарів за інтернетом;

створення системи одержання замовлень з електронної пошти, телефонного, мобільного і пейджингового зв'язку та їх термінового виконання з допомогою автотранспорту;

створення платіжної системи з впровадженням пластикової картки з мікропроцесором FUNCIP;

проведення виставок, створення постійно діючого експоцентру;

створення постійно діючого семінару за підвищення кваліфікації товарознавців і продавців;

транспортно-експедиційне обслуговування, надання брокерських та дилерських послуг;

створення нових технологій, устаткування і підприємств для виробництва продукції виробничо-технічного призначення і товарів народного вжитку;

створення нових технологій, устаткування і підприємств у сфері виробництва сільськогосподарської продукції і харчових продуктів;

будівництво і експлуатація кафе, ресторанів, барів та інших підприємств громадського харчування;

будівництво і експлуатація готелів, кемпінгів, мотелів;

здійснення промислового і житлового будівництва, реставрації, реконструкції і ремонтно-будівельних робіт, будівництво автомагістралей і доріг у сільській місцевості, виробництво будівельних матеріалів;

будівництво і експлуатація екологічно чистих автозаправних комплексів з повним набором сервісних послуг: автомагазин, автомийка, автосервіс, ресторан швидкого харчування, готель;

сервісне обслуговування, ремонт і фарбування автомобілів;

створення рекреаційної бази, культурних, фізкультурно-оздоровчих закладів, місць відпочинку і розваг, організація міжнародного туризму;

надання послуг з побутового обслуговування населення;

інвестиційна діяльність, фінансування проектів і програм створення сучасної системи оптової і роздрібної торгівлі;

здійснення економічної і соціальної підтримки акціонерів шляхом надання коштів на придбання житла, майна, поліпшення умов освіти, лікування, оздоровлення, відпочинку і харчування;

рекламно-інформаційне забезпечення діяльності товариства;

створення власної фінансової системи, що має банки, кредитні і споживчі товариства, біржі, трастові компанії, пенсійні та інвестиційні фонди, страхові компанії;

здійснення емісії акцій, облігацій та інших цінних паперів, проведення лотерей, позик, організація аукціонів і ярмарків;

створення мережі підприємств, філій, регіональних центрів, представництв, спільних підприємств;

створення науково-технологічних центрів, розробка і впровадження винаходів, патентів, ліцензій і «ноу-хау»;

благодійна діяльність;

розвиток зовнішньоекономічної діяльності і ділових зв'язків із зарубіжними партнерами;

інші види діяльності, що не суперечать чинному законодавству України.

1.6. Товариство планує використання у своїй діяльності передових виробничих і торговельних технологій, новітніх наукових досягнень для одержання максимального прибутку і забезпечення стабільних, низьких цін на товари і послуги.

1.7. Запланований статутний фонд емітента становить 12 000 000 гривень і поділений на 600 000 простих акцій на пред'явника номінальною вартістю 20 гривень кожна.

Засновники в порядку, визначеному установчим договором про заснування товариства, вносять до статутного фонду товариства майно — майновий комплекс ринку «Котовський», розташований за адресою: 270111, Україна, м. Одеса, вул. Бочарова, 60, оцінений у грошовому виразі в сумі 8 995 000 гривень, і грошові кошти в сумі 5 000 гривень.

Статутний фонд формується також за рахунок внесення грошових коштів акціонерами товариства.

1.8. Засновницькі внески внесені на рр. 3467157, Суворовськe від. Промінвестбанку України в м. Одесі, МФО 328317.

2. Дані про емісію цінних паперів

2.1. Рішення про випуск акцій прийняте засновниками (протокол зборів засновників № 2 від 15 жовтня 1997 р.).

2.2. Метою використання всіх фінансових ресурсів, залучених від емісії, є одержання прибутку від реконструкції і експлуатації ринку «Котовський», впровадження передових виробничих і торговельних технологій, комерційної та фінансової діяльності.

2.3. Запланований обсяг першої емісії акцій: 12 000 000 гривень.

2.4. Вид і категорії цінних паперів: прості акції на пред'явника.

Іменні та привілейовані акції не випускаються.

2.5. Засновники товариства зобов'язуються бути власниками акцій на суму не менш як 25% акцій товариства строком не менш як два роки.

2.6. Засновники товариства:

спільне українсько-американське підприємство «Інком Транс Сервіс», товариство з обмеженою відповідальністю придбає прості акції на пред'явника в кількості 449 750 штук;

приватне підприємство «Стройэкспресс» придбає прості акції на пред'явника в кількості 250 штук.

2.7. Номінальна вартість кожної акції — 20 гривень.

Кількість простих акцій на пред'явника — 600 000 штук.

На кожній простій акції на пред'явника зазначається серія А і порядковий номер від 000 001 до 600 000.

2.8. Власник акцій має право:

брати участь в управлінні справами товариства;

брати участь і голосувати на загальних зборах акціонерів товариства за принципом: одна акція — один голос;

отримувати інформацію про діяльність товариства;

одержувати свою частку прибутку (дивідендів) від господарської діяльності товариства;

вийти в установленому порядку з товариства;

отримувати товари та послуги, вироблені товариством, за собівартістю;

користуватися послугами на підприємствах товариства позачергово;

користуватися переважним правом на придбання додатково випущених цінних паперів товариства;

у разі ліквідації товариства отримати частину вартості майна товариства, пропорційну вартості належних йому акцій товариства;

вільно розпоряджатися акціями, що йому належать;

призначати свого представника для участі в діяльності товариства.

2.9. Виплата дивідендів та здійснення операцій відбуватиметься за адресою:

270111, Україна, м. Одеса, вул. Бочарова, 60, строки і розмір виплати дивідендів визначать загальні збори акціонерів товариства.

3. Організація розміщення цінних паперів

3.1. Акції товариства цього випуску розміщуються шляхом продажу їх засновниками товариства за номінальною вартістю.

Передплата акцій першої емісії здійснюється за адресою: 270111, Україна, м. Одеса, вул. Бочарова, 60 та у спеціалізованих пунктах передплати акцій ВАТ «Промринок «Котовський».

3.2. Початок передплати акцій першої емісії товариства — 3 листопада 1997 р., закінчення — 11 листопада 1997 р.

Початкові грошові внески передплатників у розмірі не менш як 30% номінальної вартості придбаних ними акцій перераховуються на р/р. 3467157, Суворовське від. Промінвестбанку України в м. Одесі, МФО 328317.

На підтвердження внеску видаються тимчасові свідоцтва, які після реєстрації випуску акцій обмінюються на сертифікат акцій за умови повної сплати їх номінальної вартості.

3.3. Після закінчення зазначеного в інформації строку передплата акцій припиняється. Якщо до того часу не вдалося покрити передплатою 60% акцій, товариство вважається не заснованим.

Особам, які передплатили акції, повертаються внесені ними кошти не пізніше 30 днів від дня закінчення строку передплати.

У разі, коли передплата не досягла 100-відсоткового рівня, але перевищила 60-відсотковий рівень, запланований статутний фонд товариства зменшується на відповідну величину.

Перевищення рівня передплати над запланованим розміром статутного фонду не допускається.

3.4. Установчі збори акціонерів товариства відбудуться 12 листопада 1997 р. за адресою: 270111, Україна, м. Одеса, вул. Бочарова, 60.

3.5. Товариство послугами торговців цінними паперами не користується.

4. Чинники ризику

Можливими чинниками ризику в діловій діяльності емітента можуть бути тільки законодавчі зміни економічної та податкової політики держави в бік погіршення умов підприємництва.

Арбитражный суд Харьковской области (г. Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дело № Б-5274/7-73 о банкротстве общества с ограниченной ответственностью фирмы «Радон» (г. Харьков, ул. Космическая, 27, кв. 108; р/с 100467752 в Орджоникидзенском отделении Укрсоцбанка).

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражным судом Харьковской области (310022, г. Харьков, ул. Сумская, 64) возбуждено дело о банкротстве частного предприятия «Ремком» (г. Харьков, ул. Г. Широнинцев, д. 7, кв. 54, р/с № 468291 находился в ИКАБ «Харьков», в настоящее время находится в Харьковском областном управлении Национального банка Украины, дело № Б-4974/7-73-33837).

Претензии кредиторов и санаторов принимаются в течение одного месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Тернопільської області (282000, Тернопіль, вул. Князя Острозького, 14А) порушив справу № 1203-4 про визнання банкрутом КСП «Нива» (283280, с. Колосова Кременецького району Тернопільської області; р/р 400809 в АПБ «Україна» м. Кременець, МФО 338095 код ЗКПО 03782782).

Арбитражным судом Донецкой области по заявлению донецкой фирмы «Рион Лтд.» возбуждено дело № 156/3-3 о банкротстве ЧП фирмы «Интерпоиск», г. Красноармейск. Адрес должника: 343100, г. Красноармейск Донецкой области, микрорайон Южный, 9, р/с 468670 в АК ПИБ г. Красноармейска, МФО 334497, код ОКПО 20352669.

Претензии кредиторов и заявления санаторов направлять в арбитражный суд Донецкой области по адресу: 340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34.

Арбітражний суд Миколаївської області (327009, Миколаїв, пл. Леніна) порушив справу № 973/4 про банкрутство ПП «Лідія А. В.» (329810, Миколаївська обл., Первомайськ, вул. Леніна, 28; р/р 000468534 в АК АПБ «Україна» Первомайська, МФО 326386).

Арбітражний суд Херсонської області (325000, м. Херсон, вул. Горького, 18) порушив справу N 49/6-Б про банкрутство МП «Ренат», юридична адреса якого: 326840, Херсонська область, м. Н. Каховка, пр. Дніпровський, 27, кв.12, р/р 000468640 у Н. Каховському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 352242. Претензії кредиторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

ООО «Клон Дайк» сообщает о своей ликвидации.

Претензии кредиторов принимаются в течение двух месяцев с момента выхода объявления по телефону: 263 20 57.

Арбітражний суд Запорізької області (330001, Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушив справу про банкрутство № 513-160 КМП «Украина-93» (330098, Запоріжжя, вул. Полякова, 13Б-90; р/р у банку ліквідовано).

У номер

● *Київ*

Діти повинні жити

Сьогодні в Центрі охорони здоров'я матері та дитини «Правобережжя» проходить церемонія відкриття Регіонального навчально-методичного центру реанімації новонароджених. Проводить її головний неонатолог Мінохорони здоров'я України Олена Сулима. В акції беруть участь також радник президента США Річард Монінгстар, Посол США в Україні Вільям Грін Міллер та директор Місії Агентства США з Міжнародного розвитку в Україні Грегорі Хьюгер.

Цю програму фінансує уряд США, а координує та здійснює її Американський міжнародний альянс охорони здоров'я. Центр впроваджуватиме Національну програму з реанімації новонароджених у центральній частині України, мета якої — навчання до 2000 року всіх, хто займається реанімацією немовлят. До слова, в Україні вже діє п'ять партнерств АМАОЗ: в Одесі, Донецьку, Києві та два у Львові.

● *Луцьк*

Депутат-меценат

Нещодавно за сприяння благодійного фонду «Берегиня» в будинку культури селища Торчин Луцького району відбулася зустріч, ініційована народним депутатом України Катериною Ващук, з багатодітними матерями, які проживають в селах району. Близько 200 мам, котрі мають по дванадцять, десять і менше дітей, отримали з рук голови благодійного фонду матеріальну допомогу. Крім цього, народний депутат передала 500 гривень на потреби Торчинського краєзнавчого музею, з фонду «Берегині» виділено 1300 гривень на подальше будівництво Свято-Покровської церкви, дві тисячі гривень — Торчинській лікарні.

Центральний комітет профспілки працівників житлово-комунального господарства, місцевої промисловості, побутового обслуговування населення України глибоко сумує з приводу передчасної смерті начальника Вінницького трамвайно-тролейбусного управління

Волошина Олександра Власовича

і висловлює щирі співчуття колективу управління, рідним та близьким покійного.

Інтерес, інтерес, виходь на букву «с»...

Коментар

Якби в українських паспортах замість зниклої графи «національність» запровадили графу «вид діяльності», то в більшості громадян там було б зазначено: підприємець.

Поняття «підприємець» досить широке і об'ємне: це й директор державного підприємства, і керівник комерційної фірми, і бабуся з лотком цигарок, що торгує на вулиці. За часів тотального бізнесу кожен намагається якось діяти, щоб вижити і заробити на життя.

Проте, щоб це робити, не порушуючи закону, потрібно той закон мати. А ще треба, щоб хтось захищав інтереси підприємця і гарантував йому виконання отих законів.

Органи виконавчої влади, зокрема Кабінет міністрів України, свою діяльність розбивають на етапи, на кожному з яких пріоритетами оголошують захист інтересів то малого і середнього бізнесу, то соціально незахищених верств населення... При цьому не пояснюється, якщо за «провідну зірку» приймають інтереси однієї групи (чи то соціальної, чи то професійної), які тоді справи з інтересами інших.

Існування і добробут суб'єктів економічної діяльності різних форм власності визначають у процесі чесної конкуренції. Запровадження прогресивних економічних засад, з якими пов'язують підвищення життєвого рівня населення, має відбуватися поступово, шляхом узгодження інтересів різних груп, що беруть участь у цьому процесі, — бізнесменів, підприємців, правників, споживачів.

Цей взаємний діалог з удосконалення економічних відносин має бути в центрі уваги державних органів, які формують внутрішню політику країни.

Одним з таких інститутів є національне об'єднання підприємців — Українська спілка промисловців і підприємців (УСПП). Не все було легко зі становленням УСПП. На початковому етапі незалежності України керівники великих підприємств, котрі становлять ядро спілки, отримали тавро «червоних директорів». Їхні симпатії громадська думка пов'язувала з лівими силами, а у прагненні відновити господарські відносини з республіками колишнього СРСР вбачали спроби відновлення самого Союзу. З часом УСПП позбулася іміджу власної політизованості. Нині об'єднання промисловців і підприємців намагається повільно, але впевнено крокувати до загального консенсусу. З урахуванням багатьох пропозицій спілки прийнято Закон України «Про податок на додану вартість».

Прогресивний і законопроект, який дещо обмежить повноваження податкових органів щодо підприємців. Автор цього революційного проекту — народний депутат Олександра Кужель. До речі, вона очолює позафракційне депутатське об'єднання «За порятунок економіки України», що є офіційним представником УСПП у Верховній Раді.

За словами Олександри Кужель, 93% звернень до парламентського Комітету з питань економічної політики та управління народним господарством, заступником голови якого вона є, пов'язані з неправомірними діями контрольних органів, зокрема некваліфікованим втручанням у справи податкових інспекторів. У разі, якщо підприємець виграє в арбітражному суді процес проти податкової інспекції, пропонується зобов'язати податкову адміністрацію провести перекваліфікацію службовця. На думку пані Кужель, це стримуватиме «невиправдані збори для штучного поповнення бюджету»...

Ольга ВІТЕР.

Врожай-97

Олійні опади передбачаються. Але незначні

(Початок на 1-й стор.).

За словами заступника голови правління АТ «Укроліяжирпром» Сергія Самохвалова, насіння нинішнього врожаю надто низької якості — не 45—48% олійності, як належить, а на 3—4% менше. Та незважаючи на це, певна частка олійної сировини піде на експорт. Наша держава, що є споконвічним експортером стратегічної сировини до європейських країн, вивозитиме насіння й надалі. Хоча частка ця, порівняно з торішньою (1996 року — 1 мільйон тонн), зменшиться.

— Жодних адміністративних санкцій, — стверджує Сергій Самохвалов,— щоб призупинити вивіз насіння, не застосовується. Натомість створюються умови, щоб економічно вигідно було переробляти його вдома. Перш за все цьому сприяє зниження кредитної ставки Нацбанку до 16,5% і комерційних — до 30—35%. А на імпортовану олію введено 50-відсоткове мито. Зацікавленості переробляння насіння на теренах батьківщини сприяє й висока ціна на олію — на світовому ринку тонна кінцевого продукту за останній тиждень зросла на 25 доларів. До того ж з'являються нові ринки збуту — в закупівлі української олії зацікавлені Узбекистан, Казахстан, навіть Сполучені Штати. Останні імпортуватимуть її, щоб видобувати вітамін «Є», а не синтезувати штучний. Власне, в перероблянні насіння зацікавлений і товаровиробник, який отримує ще й шрот — цінний білковий корм для тварин.

І ще. Втішна новина для вітчизняного споживача. Як ви встигли помітити, ціни на олію, порівняно з літніми, дещо впали. Якщо зважати, що сезон переробки триває впродовж листопада і до середини грудня, коштуватиме вона до нового року не дорожче як нині.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Провінція

Консервантам – зась!

Менше місяця знадобилося Дніпродзержинському молокозаводу на здійснення реконструкції і переоснащення потужностей. На найновішому технологічному обладнанні завод тепер випускає молокопродукти в сучасній упаковці й у повному асортименті. Тут не використовують жодних штучних добавок і консервантів, а виняткові незбиране молоко як сировину. Директор заводу Раїса Алексєєва вважає, що поза конкуренцією на вітчизняному ринку буде лише той, хто забезпечуватиме якість своєї продукції.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровська область.

Спорт

За Кубок УЄФА

Футбол. Відбулися перші матчі 1/16 розіграшу Кубка УЄФА: «Спартак» (Росія, Москва) — «Реал» (Іспанія, Вальядолід). 2:0. «Брага» (Португалія) — «Динамо» (Грузія, Тбілісі). 4:0. «Ротор» (Росія) — «Лаціо» (Італія). 0:0. «Страсбур» (Франція) — «Ліверпуль» (Англія). 3:0. «Атлетік» (Іспанія, Більбао) — «Астон Вілла» (Англія), 0:0. «Брюгге» (Бельгія) — «Бохум» (Німеччина). 1:0. «Стяуа» (Румунія) — «Бастія» (Франція). 1:0. «Метц» (Франція) — «Карлсруе» (Німеччина). 0:2. «Аякс» (Нідерланди) — «Удінезе» (Італія). 1:0. «Осерр» (Франція) — ОФІ (Греція). 3:1. «Інтер» (Італія) — «Ліон» (Франція). 1:2. Результат цього матчу в Мілані, на думку фахівців і преси, є головною несподіванкою. «Шальке-04» (Німеччина) — «Андерлехт» (Бельгія). 1:0. «Атлетіко» (Іспанія, Мадрид) — ПАОК (Греція). 5:2. «Орхус» (Данія) — «Твенте» (Нідерланди). 1:1. МТК (Угорщина) — «Кроація» (Хорватія). 1:0. «Рапід» (Австрія) — «Мюнхен 1860» (Німеччина) — відбувся учора, коли це число газети було вже підписано до друку. Про нього ми повідомимо пізніше.

Матчі-відповіді 1/16 розіграшу відбудуться 4 листопада.

Досвід бере гору

Хокей. Чемпіонат СЄХЛ. «Сокіл» (Київ) — «Беркут ППО» (Київ). 4:0. Шайби закинули: Дідковський, Муханов, Марковський, Садій (ось уже другий матч поспіль Сергій закидає красиві шайби потужними кидками здалека). Перемогла досвідченіша команда. Але і молодь, яка виступає за «Беркут», справляє приємне враження. Особливо сподобалися воротар Олександр Федоров і нападаючий Євген Кабанець. Їхню гру відзначив головний тренер національної збірної України Олександр Сеуканд. До речі, переважна більшість хокеїстів «Беркута» входить до складу молодіжної збірної нашої країни, яка в грудні—січні братиме участь у юніорському чемпіонаті світу в групі Б. А такі матчі, як оце з «Соколом», для них — чудова школа мужності і набуття майстерності.

Той самий Сеуканд вважає, що «Беркутові» цілком до снаги за підсумками чемпіонату СЄХЛ увійти до чільної шістки і взяти участь у розіграші Кубка ліги за системою «плей-оф».

Того ж вечора інший київський клуб «Крижинка», на жаль, поступився (3:4) клубові з Литви — «Енергії» (Електринай).

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 247908.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311200.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.